

РЕШЕНИЕ

№ 1221

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **7346** по описа за **2010** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение /без номер/ от 28.06.2010г., постановено по н.а.х.дело №14884/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 96-ти състав е изменил Наказателно постановление /НП/ №22-2201255/24.07.2009г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” /Д”ИТ”/-С. град, в частта, с която на основание чл.416, ал.5,вр.чл.414, ал.1 КТ на А. Д. Л, в качеството ѝ на управител на „А.” ЕООД е наложено административно наказание „глоба” в размер на 5000 лева за нарушение на чл.61, ал.1 КТ, като намалил размера на глобата на 2 500 лева и е потвърдил Нп в останалата му част.

Така постановеното решение, в потвърдителната му част, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното с НП лице. С жалбата са релевираны всички касационни основания по чл.348 НПК-нарушение на закона, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Искане се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-С. град и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура, дава становище за основателност

касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество е частично основателна.

Касаторът е санкциониран за нарушение по чл.61, ал.1 КТ-за това, че в качеството си на управител на „А.“ ЕООД не е сключила трудов договор с М Р С, преди постъпването ѝ на работа на 05.06.2009г. като „продавач“ в търговски обект на дружеството-магазин, находящ се в гр.С., ул.”Борово” №52.

Обратно на твърденията на касатора административнонаказващият орган /АНО/ е бил компетентен. Компетентността на АНО произтича от разпоредбите на чл.416, ал.5 КТ, чл.47, ал.2 ЗАНН и Заповед №186/13.06.2008г., с която изп.директор на ИА „Главна И. по Т.” при Министерството на Т. и социалната политика е възложил на директорите на дирекции „И. по Т.” да осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл.47 ЗАНН, като издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения /АУАН/, съставени от контролните органи в съответната Д. „И. по Т.”. В случая, АУАН №22-2201255/25.06.2009г. е бил съставен от служители на Д”ИТ”-С., въз основа на осъществена проверка на търговски обект на касатора, находящ се в гр.С. и териториално компетентният да издаде НП АНО е бил именно директорът на Д”ИТ”-С. град.

Не е налице и нарушение на закона, мотивирано със съображения, че касаторът не е субект на нарушението. Съгласно чл.414, ал.1 КТ, отговорността за нарушения на разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, каквото е процесното нарушение, е кумулативна-за работодателя и за виновното длъжностно лице. Следователно за едно и също нарушение може да бъде ангажирана отговорността на два отделни самостоятелни субекта, независимо един от друг. Касаторът, в качеството си на ФЛ-на управител на- „А.“ ЕООД по силата на закона организира цялостната дейност на дружеството. Едновременно с това покрива признаците на „длъжностно лице” по смисъла §1, т.5 КТ- служител, на когото е възложено да упражнява ръководство на трудовия процес в предприятието, в неговите поделения и низови звена, след като не твърди, а и липсват обективни данни да е възложил тази своя функция на друг конкретен работник или служител в-„А.“ ЕООД. С оглед на изложеното касаторът в качеството си управител на -„А.“ ЕООД е длъжностно лице- самостоятелен субект на нарушението по чл.61, ал.1 КТ. Като е достигнал да същия правен извод СРС е приложил правилно материалния закон. Неоснователно е и оплакването за неприлагане на разпоредбата на чл.415в КТ, съгласно която за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв.: Първо, защото нарушението не е било отстранено в деня на констатирането му и второ-от него са произлезли неблагоприятни последици за работника-М С, в случая.

Въпреки това обаче е налице касационното основание по чл.348, ал.1, т.1, вр.ал.2 НПК, вр.чл.3, ал.2 от ЗАНН, което налага обжалваното въззивно решение да бъде частично отменено, а НП-изменено в частта относно размера на наложената имуществена санкция по следните съображения:

Към момента на издаване на процесното НП-24.07.2009г. и на постановяване на обжалваното пред АССГ решение на СРС-28.06.2010г. за извършеното нарушение по чл.414, ал.1 КТ-предмет на административнонаказателното обвинение е била предвидена глоба в размер от 2500 до 10 000 лв./чл.414, ал.1, редакция, ДВ, бр. 108 от 2008 г./. С изменението на чл.414, ал.1 КТ /ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г./ предвидената глоба за извършеното нарушение е в размер от 1000 до 10 000 лева. С оглед предвидения по-нисък минимален размер, разпоредбата на чл.414, ал.1 от КТ в сега действащата си редакция се явява по-благоприятна за нарушителя. При положение, че имуществената санкция е била индивидуализирана от въззивния съд в минималния установен от закона размер-2500 лева и поради забраната за влошаване положението на обжалващия, касационната инстанция намира, че обжалваното НП следва да бъде изменено, като се намали размера на наложената „глоба” до установения минимален размер-1000 лева на сега действащата редакция на чл.414, ал.1 КТ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.чл.63, ал.1, предл.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН, вр.чл.414, ал.1 КТ/ изм. ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г./, Решение /без номер/ от 28.06.2010г., постановено по н.а.х.дело №14884/2010г. по описа на Софийски районен съд, **В ЧАСТТА**, с която е изменено Наказателно постановление №22-2201255/24.07.2009г., издадено от директора на Д. „И. по Т.”-С. град в санкционната му част, **вместо което постановява: ИЗМЕНЯ** Наказателно постановление №22-2201255/24.07.2009г., издадено от директора на Д. „И. по Т.”-С. град в санкционната му част на Д. ”И. по Т.”-гр.С. в санкционната му част **КАТО НАМАЛЯВА** размера на определената „глоба” на- 1000 /ХИЛЯДА/ ЛЕВА.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 28.06.2010г., постановено по н.а.х.дело №14884/2010г. по описа на С районен съд **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ**.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

